

Bài Giảng

CHÚA NHẬT 1 MÙA CHAY, NGÀY 18 THÁNG 2, NĂM 2024

*[*Cha có thể sửa bài giảng vào phút chót, có thể sẽ khác một chút với bài dịch này]*

Thánh Thần đưa Chúa Giêsu vào sa mạc. Chà, chúng ta có biết chuyện gì đã xảy ra ngay trước khi Thánh Linh làm điều này không? Tiện quá, đó là lễ bế mạc Mùa Giáng Sinh, Lễ Chúa Giêsu Chịu Phép Rửa. Chúa Giêsu ngâm mình xuống nước sông Gio-đan thì tầng trời mở ra, và Thánh Linh ngự xuống trên Ngài dưới hình chim bồ câu. Và Chúa Cha vui mừng kêu lên: *Con là Con yêu dấu của Cha; đẹp lòng Cha mọi đàng!* Sau đó, ngay lập tức, chính Thánh Thần đã đưa Chúa Giêsu từ nước sông Giođan đi vào bụi cát của sa mạc. Vì vậy, như Chúa Giêsu ở trong sa mạc khô nóng, khô cằn và dầm mồ hôi, Người vừa mới trải nghiệm về làn nước mát mẻ ở sông Gio-đan. Và vừa nghe tiếng Cha, Ngài tin tưởng vào tình yêu Cha tràn ngập cuộc đời Ngài như một đại dương ngay cả trong sa mạc, nơi mà ma quỷ cám dỗ Người để hoài nghi về Tình Yêu này. Theo một cách nào đó, Chúa Giêsu là mạch lũ của Lòng thương xót của Chúa Cha tràn vào sa mạc của thế giới này trên bụi đất của nhân loại đang hấp hối của chúng ta. Và tại sao liệu Ngài có làm điều đó không?

Vậy thì, hãy lùi lại một bước và nhìn vào một trận lũ lụt khác. Chúa đã gây ra trận lụt đầu tiên với Nô-ê vì con người chúng ta đã phạm sai lầm quá nhiều nên Ngài thấy rằng chúng ta cần phải bắt đầu lại. Thế nên trận lụt đó giống như một trận lũ lớn làm lại tất cả từ đầu. Tất nhiên, Nô-ê và gia đình ông rất hoàn hảo phải không? Vì vậy sẽ không có vấn đề gì sau khi lũ lụt phải không? Không phải vậy. Con người chúng ta vẫn rất con người và rất hư

hồng. Và chúng ta vẫn mắc kẹt trong tội lỗi và cái chết. Và lũ lụt đã không khắc phục được điều đó; tất nhiên, Chúa biết điều đó sẽ không xảy ra. Lũ lụt nhằm mục đích chỉ đường cho chúng ta hướng tới một sự bắt đầu lại hoàn toàn, một sự tái tạo; nhưng sự tái tạo này sẽ không kết thúc bằng cái chết. Chúa đã hứa rằng Ngài sẽ không giáng một trận lụt nữa để hủy diệt mọi tạo vật. Nhưng thay vào đó, Ngài dự định gửi một đợt lũ tràn đầy Lòng thương xót của Ngài dành cho một thế giới sa mạc đã khô héo vì tội lỗi và cái chết.

Vì vậy, khi Chúa Giêsu đi vào hoang địa và bị cám dỗ, Ngài đang bước vào cơn hạn hán đầy tội lỗi và cái chết. Ở đó, trong sa mạc, Ngài ôm lấy bụi đất nhân tính của chúng ta bằng cách tự để mình đói khát và yếu đuối trước sự thương xót của thú dữ. Ngài để mình trở thành con người, nhưng theo cách tốt nhất - không tội lỗi nhưng hoàn toàn lệ thuộc vào Chúa. Và vì vậy chúng ta thấy rằng Ngài đang tái tạo lại nhân tính của chúng ta trong chính Ngài. Bởi vì chúng ta thường hay bất chính khi bị cám dỗ, nhưng Ngài vẫn luôn công chính ngay cả khi bị cám dỗ. Vì chúng ta đánh mất niềm tin nơi Chúa khi chúng ta yếu đuối hoặc gặp nguy hiểm, Ngài vẫn giữ lòng tin cậy nơi Cha Ngài ngay cả khi Ngài cảm thấy yếu đuối và gặp nguy hiểm. Ngài đang nắm lấy bụi nhân tính của chúng ta trong tay và đổ tràn đầy tình yêu của Cha Ngài lên đó để biến nó trở lại thành đất sét mà Ngài có thể nặn ra; và Ngài nặn đất sét của nhân loại chúng ta giống như chính Ngài, để chúng ta có thể giống như Ngài, và thậm chí là một phần của Ngài.

Và Ngài không chỉ làm điều này trong sa mạc, mà còn trong suốt cuộc đời và sứ vụ của Ngài khi Ngài rao giảng và dạy dỗ cho đến khi Ngài chết trên Thập Giá. Ở đó, trong sa mạc Thập Giá,

Người đạt đến đỉnh điểm sự vâng phục và trông cậy mà Ngài đã thể hiện trong sa mạc bên sông Giô-đan. Và Ngài tuôn đổ Thánh Linh của Ngài khi Ngài trút hơi thở cuối cùng. Và hơi thở của Thánh Thần tình yêu của Chúa Cha ban sự sống cho đất sét trong Thân xác công chính và cái chết của Chúa Giêsu. Vì vậy, khi Chúa Giêsu sống lại từ cõi chết và hiện ra với các môn đệ của Ngài, Ngài làm điều gì đầu tiên? Người thổi hơi vào họ và nói: “Bình an cho anh em”. Ngài đang thổi Thánh Linh của Ngài vào họ để tái tạo họ như hình ảnh của chính Ngài, để thân xác hấp hối của họ một ngày nào đó cũng có thể được sống lại trong vinh quang trong ân sủng của Chúa Thánh Linh.

Chúa Giêsu tuôn đổ tình yêu của Chúa Cha trên bụi khô của thân xác đang hấp hối của chúng ta trong Bí tích Rửa tội, nơi chúng ta được nhào nặn thành Chúa Kitô bé nhỏ, các chi thể của Thân Mình Chúa Kitô, đó là Giáo Hội. Đây là sự tuôn tràn lòng thương xót Chúa, và chiếc tàu vĩ đại mới, được làm từ gỗ Thánh Giá, nơi chúng ta được bảo vệ an toàn và được đưa từ cõi chết vào một cuộc sống mới. Trong Bí tích Rửa tội, chim bồ câu của Chúa Thánh Thần bay trên mặt nước với những lời yêu thương của Chúa Cha: *Con là con yêu dấu của ta, rất đẹp lòng ta mọi đàng*. Và nhờ Bí tích Rửa tội, chúng ta đã được tái tạo lại, nhưng chưa hết. Khi chúng ta lớn lên trong Giáo Hội, giữa sa mạc của thế giới này, chúng ta vẫn bị cám dỗ và chúng ta vẫn phạm tội. Nhưng nếu chúng ta tin cậy vào sự trợ giúp của Thiên Chúa, chúng ta sẽ được bảo vệ an toàn bởi rất nhiều thiên thần bản mệnh. Khi linh hồn chúng ta bị thương tích bởi tội lỗi, chúng ta có được dầu hòa giải chữa lành của Phép Giải Tội hay Phép Hòa Giải. Và khi chúng ta khao khát sự kết hợp hoàn hảo với Thiên Chúa qua Chúa Giêsu, chúng ta được nuôi dưỡng bằng Lương

Thực Thiêng Liêng, Bánh của Các Thiên Thần, Thân Thể của Đức Kitô, những điều thực sự làm cho chúng ta khao khát sự sung mãn của sự sống mới trong Ngài.

Mùa Chay này là thời gian đặc biệt để đi vào sa mạc đó, để ôm lấy nhân tính yếu đuối của chúng ta, để nhận ra rằng chúng ta rất lệ thuộc vào Chúa biết bao, trong từng hơi thở của chúng ta và canh tân lòng trông cậy của chúng ta vào Ngài. Khi chúng ta làm điều này, chúng ta đang để Chúa Giêsu ôm lấy chúng ta chặt chẽ hơn trong sự yếu đuối của chúng ta; chúng ta đang để Ngài tìm thấy chúng ta trong sa mạc và uốn nắn tâm hồn chúng ta và sống giống như Ngài. *Hãy nhớ rằng mình là cát bụi và sẽ trở về cát bụi. Hãy sám hối và tin vào Tin Mừng.*

Cha John Paul

